

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 03/11/2023

TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC

Phần 3

Chương 7

NÓI RÕ GIÁO DỤC CỦA PHẬT ĐÀ

(BÀI 15)

Người học Phật sau một một thời gian dài học tập sẽ đạt được sự chuyển hóa một cách tự nhiên. Nếu không chuyển hóa thì xem như người này chưa học được gì.

Học Phật là học cách chuyển đổi từ ác thành thiện, từ mê thành ngộ, từ phàm thành thánh. Hơn 1400 giờ chúng ta cùng nghiên cứu Tịnh Không Pháp Sư Gia Ngôn Lục và Khai thị 1200 Đề tài của Hòa Thượng Tịnh Không chính là đang học cách tự làm mới mình.

Nếu vẫn y như cũ, vẫn “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, ảo danh ảo vọng, thích hưởng thụ “*năm dục sáu trần*” và nhất là “*tham sân si ngạo mạn*” thì chúng ta không thể vượt thoát sinh tử và ngay đời sống hiện tại đáng khổ đau thế nào thì vẫn khổ đau thế đó.

Một người có thể xa lìa tất cả tập khí phiền não thì họ sẽ đạt đến trí tuệ chân thật. Giáo pháp của Phật từ trong trí tuệ chân thật mà lưu xuất ra. Nếu chúng sanh có thể tiếp nhận, học tập và tu dưỡng thì chắc chắn đều sẽ đạt đến trí tuệ chân thật y như Ngài.

Có ba loại chân thật trên “*Kinh Vô Lượng Thọ*” nhắc tới gồm thứ nhất là “*Khai hóa hiển thị chân thật chi tế*”, thứ hai là “*Trụ chân thật huệ*” và thứ ba là “*Huệ dĩ chân thật chi lợi*”. Hòa Thượng nói: “**Ba loại chân thật này là cả thầy trung tâm tu học của Phật Pháp. Không chỉ Phật pháp của Thích Ca Mâu Ni Phật mà của 10 phương ba đời tất cả chư Phật Như lai đều không rời và đang hoằng truyền ba điều chân thật này**”.

“*Trụ chân thật huệ*” là trụ ở nơi trí tuệ chân thật của tự tánh mỗi chúng sanh. Phật Bồ Tát đã đạt được trí tuệ chân thật, mỗi chúng sanh chúng ta chưa đạt được nhưng nó vốn có đầy đủ trong ta không kém thiếu.

“*Huệ dĩ chân thật chi lợi*” là nhắc đến cái lợi chân thật. Đó chính là chúng sanh có thể vượt thoát được sanh tử, chứ không phải chìm đắm trong sanh tử. Có rất nhiều lợi ích chân thật nhưng chúng ta chỉ nhắc cái lợi lớn nhất là làm chủ sanh tử, đến đi tự tại.

“*Khai hóa hiển thị chân thật chi tế*” là khai mở hiển thị hay giảng giải rõ ràng cho mọi chúng sanh hiểu một cách tường tận, một cách chân thật về chân lý vũ trụ nhân sanh để tư tưởng, quan niệm của chúng sanh liền sinh ra sự chuyển hóa.

Hòa Thượng nói: “**Đây chính là thành quả của giáo học nhà Phật**”. Nói đến đây, tôi nhớ tới tấm lòng từ bi của Hòa Thượng, Ngài bảo rằng: “**Nói cho chúng sanh nghe**

không phải nói một lần, hai lần, ba lần mà nói 30 lần, 300 lần, nói đến bao giờ tự nơi chúng sanh sản sanh ra một năng lực tự chuyển hóa”.

Trong suốt 10 năm qua, chúng ta nỗ lực tổ chức các Lễ Tri ân Cha Mẹ đầy cảm xúc, với mục đích làm cho mọi người sinh ra sự chuyển hóa nơi nội tâm, chứ không ở hình thức. Nếu chuyển đổi trên hình thức hoặc nửa nội tâm nửa hình thức thì vẫn chưa triệt để.

Hòa Thượng nhắc: ***“Người hoàn toàn chuyển đổi thì chân thật hiểu rõ tường tận vụ trụ nhân sanh, thì gọi đó là Phật. Còn người tuy có chuyển đổi, nhưng chưa chuyển đổi một cách rốt ráo thì đó là Bồ Tát. Phật Bồ Tát không phải là người mà cũng không phải là Thần. Ngài không là gì cả mà đều là tất cả”.***

“Ngài không là gì cả mà đều là tất cả” nghĩa là ở bất kỳ một pháp giới nào thì các Ngài hiện thân pháp giới đó. Nếu ở nhân gian, ở trên trời, ở cõi súc sanh hay cõi ngã quý thì các Ngài đến làm thân người, thân thiên nhân, thân động vật hay thân ngã quý.

Dẫu vậy, các Ngài xa lìa chấp trước, hoàn toàn vị tha, vô ngã, luôn khởi tâm động niệm và có hành động tạo tác đều vì chúng sanh phục vụ. Sự tu học hay việc hoằng hóa tiếp độ chúng sanh của các Ngài đều hướng đến tiêu chuẩn mà Phật, Bồ Tát đã làm.

Đây là lời khai thị sâu sắc đối với chúng ta. Cho dù chúng ta ở thân phận, địa vị, hoàn cảnh nào thì chúng ta phải làm những việc mà Phật Bồ Tát đã làm, phải vì chúng sanh mà làm. Cũng vậy, chúng ta muốn làm cư dân Thế giới Tây Phương Cực Lạc ở tương lai thì phải khởi niệm rằng mình đang là thân phận cư dân nơi đây thì dù bất kỳ hoàn cảnh nào, mình cũng đang niệm Phật.

Hòa Thượng nói ***“Toàn tâm toàn lực làm tất cả mọi việc lợi ích chúng sanh thì chúng ta cũng đang niệm Phật vậy.”***

Hôm qua có một Phật tử gọi điện thoại cho tôi thắc mắc rằng thời gian mình không còn nhiều nên muốn tập trung niệm Phật nhưng khi niệm Phật lại lo sao không làm gì lợi ích cho chúng sanh. Trên “*Kinh Vô Lượng Thọ*” đã dạy rõ ***“phát tâm Bồ Đề, một lòng chuyên niệm”***, nghĩa là thiếu một trong hai vế này đều không vãng sanh. Do đó, chúng ta chỉ cần một lòng hướng đến Tây Phương Cực Lạc song hành với việc toàn tâm toàn lực giúp ích chúng sanh là được.

Có nhiều người hiểu nhầm rằng khi làm việc thì thường bị phiền não, còn ngồi niệm Phật thì không. Thật ra, phiền não vẫn luôn trong ta, cảnh bên ngoài là duyên để tiếp nối phiền não dậy khởi. Cho nên quan trọng là phải đối trị được phiền não dù ở bất kỳ hoàn cảnh nào. Nếu tâm chúng ta giống lá khoai thì bao nhiêu thứ đổ vào đều trôi tuột, nhưng hiện giờ, tâm chúng ta có rất nhiều móc, giữ lại các phiền não trong ta.

Có lần một nữ ngoại đạo giả bụng bầu đến mắng Phật lúc Phật đang thuyết pháp nhưng ngài không thanh minh. Trong lúc cô phát tiết mắng chửi mạnh mẽ hơn thì cái bụng giả bị tuột ra. Đồ chúng thắc mắc hỏi, Phật trả lời rằng người ta mang quà đến mà mình không nhận thì người ta phải mang về. Cũng vậy, sự sỉ nhục hay mắng nhiếc mà mình không để tâm và không phân biệt chấp trước thì sẽ không còn phiền não.

Cảnh giới không còn phiền não là tâm tịnh. Mà tâm tịnh thì cõi Phật tịnh. Con đường về Tây Phương Cực Lạc ngoài giữ “*Năm Giới, Mười Thiện*” còn phải tu tâm thanh tịnh. Trong tâm thanh tịnh không có “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, thích hưởng thụ “*năm dục sáu trần*” và “*tham sân si ngạo mạn*”.

Để hướng tới con đường về đất Phật, người thật học Phật phải rất dũng mãnh, phải là đại hùng, đại lực, đại từ bi, không có thấp kém yếu hèn mà nhất là không bao giờ có chuyện khê nê, xin xỏ, van nài.

Chỉ cần làm đúng theo tiêu chuẩn thì “*A Di Đà Phật*” và Thánh chúng sẽ xuất hiện tiếp dẫn chúng ta. Phật thì dùng tất cả phương tiện khéo léo nhất để tiếp độ, cúng dường phục vụ chúng sanh. Còn chúng sinh lại tìm mọi cách tốt nhất phục vụ, cúng dường Phật mà không hiểu câu nói “*Phục vụ chúng sanh chính là cúng dường chư Phật.*”

Bạn phục vụ chúng sanh với tâm vô ngã, thì chính là tâm Phật. Dùng tâm Phật đó mà đề khởi một câu “*A Di Đà Phật*” thì hoàn toàn tương ứng với chư Phật, tâm đồng tâm chư Phật, hạnh đồng hành chư Phật, nguyện đồng nguyện chư Phật.

Ngay cả khi bị bệnh, tôi không hề xin Phật mà tôi thương lượng với bệnh tật. Cùng là thương lượng, nhưng là hai cách khác nhau. Tôi không hề nói: “*Kỳ này tôi công đức lớn lao lắm, làm tôi bệnh là các vị mang tội*” mà tôi nói rằng: “*Tôi đau không làm được, nhưng làm xong hẳn đau*”. Đây là cách Hòa Thượng dạy. Mỗi lần bệnh khổ, tôi không khởi lên niềm ai oán, không hề khởi Ta Bà này chán quá, mau mau về Cực Lạc mà khởi tri ân, cảm ơn bệnh đã phản tỉnh mình rằng mình đang trong nỗi khổ của “*Sinh, Già, Bệnh, Chết*”. Biết mình đang là con người phàm phu bình thường, vẫn mang thân xác tứ đại này, thì làm sao không bệnh. Mỗi lần bệnh là mỗi lần phản tỉnh, thời gian không còn nữa, mau mau tích công bồi đức.

Trong mười điều răn của Phật có câu: “*Nghĩ đến thân thể đừng cầu không bệnh tật vì không bệnh tật thì tham dục dễ sanh*”. Có rất nhiều người khi bị bệnh đã cầu xin Phật rước về Cực Lạc mà quên mất rằng đời quá khứ cho đến ngay đời này, mình đã gieo bao sào khổ cho chúng sanh. Việc làm này chẳng khác gì mình đang muốn quyết nợ. Đây là chưa kể đến bản thân mình vẫn còn mang một đống phiền não mà muốn Phật rước, thì đúng là làm loạn Thế giới Tây Phương Cực Lạc, khiến thế giới này toàn chứa tội phạm hay sao?

Thích Ca Mâu Ni Phật, những ngày cuối trước khi nhập Niết Bàn thì thân tướng vẫn thị hiện bệnh khổ mặc dù Ngài có phước đức, trí tuệ viên mãn không ai sánh bằng. Hơn nữa, trong cuộc sống của ngài vẫn bị chướng ngại bởi lục quân Tỳ kheo và Đề Bà Đạt Đa. Phật còn có “*tam bất năng*” nghĩa là ba điều không thể làm được đó là Phật không thể độ được nghiệp quả của chúng sinh, Phật không thể độ người không có duyên với Phật pháp và Phật không thể độ được hết thầy chúng sinh.

Hòa Thượng đã nhắc nhở chúng ta rằng tổng quá trình học Phật đều là làm một việc chuyên đổi. Nếu mình không chịu chuyển đổi lại tự cho mình có nhiều công đức và mình chắc chắn sẽ được tốt thì đây là ngộ nhận sai lầm!

Nam Mô A Di Đà Phật

*Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!
Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!*